

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/76/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109201908
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Štrignerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1109201908.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a členov senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti o maloleté deti H.: O., nar. XX.XX.XXXX a R., nar. XX.XX.XXXX, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Bratislava, Vazovova 7/A, deti rodičov: A.. C.. E. M., bytom L., L. XX, zast. Legalservices, s.r.o., so sídlom Panenská 13, Bratislava, a G. H., bytom L. X/a, L., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 16.12.2011, č.k. 2P 1/2009-364, jednohlasne pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 16.12.2011 2P 1/2009-364 zveril maloletého O. H., nar. XX.XX.XXXX a maloletú R. H., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matke. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého O. H. a maloletej R. H. na každé dieťa sumou XXX,- Eur mesačne od 01.12.2008 a vo výške XXX,- Eur od 01.09.2011. Určil výživné na tvorbu úspor na každé z detí v sume XXX,- Eur mesačne od 01.09.2011. Matke uložil povinnosť v lehote troch dní od doručenia rozsudku zriadiť v niektorom z peňažných ústavov osobné účty detí vedené na ich meno s dobou vinkulácie k ich

18. roku veku a čísla účtov detí v tej istej lehote oznámiť otcovi. Zročné výživné za obdobie od 01.12.2008 do 30.12.2011 vo výške X.XXX,- Eur na každé z detí uložil otcovi zaplatiť matke spolu s bežným výživným v mesiaci január 2012, zročné výživné určené na tvorbu úspor za obdobie od 01.09.2011 do 30.11.2011 vo výške XXX,- Eur na každé z detí uložil otcovi povinnosť vyplatiť na jednotlivé účty detí spolu s bežným výživným v mesiaci január 2012. Upravil styk otca s maloletými deťmi počas každého párneho týždňa v sobotu od 10.00 do 18.00 hod., v nedeľu od 10.00 do 18.00 hod., počas vianočných sviatkov každý párny rok od 23.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod, počas letných prázdnin každoročne od 14.07. od 9.00 hod. do 21.07. do 18.00 hod. a od 14.08. od 9.00 hod. do 21.08. do 18.00 hod.. Návrh otca na zverenie maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti zamietol, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

O zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky rozhodol podľa § 36 ods.1 Zákona o rodine, keď mal v konaní preukázané, že rodičia maloletých detí nežijú v spoločnej domácnosti, výlučnú osobnú starostlivosť od októbra XXXX zabezpečuje matka, táto je vykonávaná v záujme maloletých detí, v starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky, otec starostlivosť matky o deti nenamietal. Výživné určil v zmysle kritérií uvedených v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods.1, 2 Zák. o rodine, t.j. podľa odôvodnených potrieb maloletých detí a zistených zárobkových a majetkových pomerov rodičov.

Začiatok vyživovacej povinnosti ustálil od 01.12.2008, t.j. od mesiaca, v ktorom matka podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Pokiaľ ide o výšku výživného, túto určil na obe deti v rovnakej výške z dôvodu malého vekového rozdielu a približne rovnakých výdavkov na náklady spojené s uspokojovaním potrieb detí. Výživné určil vo výške XXX,- Eur mesačne od 01.12.2008 a vo výške XXX,- Eur mesačne od 01.09.2011, od ktorého dátumu určil aj tvorbu úspor vo výške XXX,- Eur na každé dieťa. Pri určení uvedenej výšky výživného prihliadol na odôvodnené potreby detí, ich nástup na povinnú školskú dochádzku, v súvislosti s ktorou od septembra XXXX oproti obdobiu kedy matka podala návrh, potreby detí vzrástli. Pri určovaní výšky výživného zohľadnil aj tú skutočnosť, že deti sa venujú bohatej mimoškolskej a vzdelávacej činnosti, ktorá je v ich záujme a ktorú matka podporuje aj financuje, čo v konaní riadne preukázala. Určená výška výživného podľa názoru súdu zodpovedá aj

11CoP 76/2012-392

zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov. Pokiaľ ide o príjem otca, súd postupoval v zmysle ust. 63 ods. 1 Zák. o rodine, pretože otec má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu a svoju povinnosť preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnenie údajov chránených podľa osobitného predpisu a zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie ani po opakovaných výzvach nesplnil. Súd preto v súlade so zákonom predpokladal, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje 20-násobok sumy životného minima. Súd mal v konaní preukázané, že otec na svoju spoločnosť B. X., s.r.o. previedol v septembri XXXX nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve alebo v podielovom vlastníctve s bývalou manželkou, z čoho vyvodil, že otec sa vzdal majetku bez dôležitého dôvodu a pokiaľ nie, za predaj uvedených nehnuteľností mohol otec obdržať nemalé finančné obnosy titulom kúpnej ceny, nakoľko výmera nehnuteľností nie je zanedbateľná ako aj hodnota samotných nehnuteľností, nachádzajúcich sa v Bratislave - Vinohrady, Lamač a Staré Mesto. Napokon otec nepredložil kúpno-predajné zmluvy, nepreukázal prevod a zaplatenie kúpnej ceny, účtovníctvo firmy ako aj iné listiny preukazujúce jeho majetkové a zárobkové pomery. Z uvedeného dôvodu obranu otca o jeho mesačnom príjme vyhodnotil ako nedôvodnú a tvrdenie otca v súvislosti s jeho majetkovými a zárobkovými pomermi vyhodnotil ako účelové v snahe vyhnúť sa plateniu výživného v primeranej výške. Aj z dôvodu takéhoto postupu otca s nakladaním s vlastným majetkom na zabezpečenie detí do budúcnosti vyčlenil výživné na tvorbu úspor. Pri určení výšky výživného prihliadol aj na výlučnú osobnú starostlivosť matky ako aj na skutočnosť, že otec sa o deti nezaujíma, neprejavuje o ne záujem. Z vyššie uvedených dôvodov návrh otca na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorý by mal podľa návrhu otca prebiehať v polročných intervaloch považoval za ohrozujúci zdravý fyzický a psychický vývoj detí, a preto ako taký ho zamietol. Zročné výživné, ktoré otcovi od 01.12.2008 do rozhodnutia súdu vzniklo, vyčíslil, otcovi do zaplateného výživného započítal sumy, ktoré zaplatil k rukám matky. Vyčíslené bežné výživné ako aj výživné na tvorbu úspor uložil otcovi zaplatiť v mesiaci január 2012. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec osobne ako aj prostredníctvom v tom čase ním zvoleného právneho zástupcu. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V prvom rade namietal porušenie jeho práv zabezpečených Listinou ľudských práv a slobôd. Podľa jeho názoru nebolo rozhodnuté nezávislým súdom a čo viac, neboli rešpektované jeho práva, jeho práceneschopnosť ani potvrdenie ošetrojúceho lekára, že mal nutný pokoj na lôžku v dobe, kedy sa konalo pojednávanie a bol vydaný rozsudok i keď žiadal, aby boli súdom rešpektované jeho práva a mohol sa k veci vyjadriť a podať návrhy. V žiadnom prípade nesúhlasil s odôvodnením súdu k jeho neúčasti na pojednávaní, vyhýbaniu sa súdnemu konaniu. Videl v tom porušenie jeho práv zakotvených aj v Ústave SR, právo k veci sa slobodne a vážene vyjadriť, tiež právo na zdravotnú starostlivosť a nerušenú liečebnú starostlivosť. Dal do pozornosti, že súd vydal uznesenie, ktorým nariadil jeho predvedenie na pojednávanie dňa 16.12.2011. Uznesenie mu bolo doručené poštou a spôsobilo jeho následnú práceneschopnosť, ktorá však nebola súdom akceptovaná. Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie súdom prvého stupňa, toto podľa jeho názoru nebolo vykonané v súlade so skutkovým stavom. Súdom nebolo zohľadnené, že matka odmieta jeho styk s maloletými deťmi ako aj skutočnosť, aby sa akýmkoľvek spôsobom podieľal na výchove a aktivitách detí. Takisto sa nezakladá

na pravdivých skutočnostiach vyjadrenie súdu o spôsobe jeho podnikania a vyhodnotenie jeho majetku. Poukázal na to, že v konaní prostredníctvom právneho zástupcu doložil svoje majetkové pomery. Nesúhlasil ani s výkladom súdu o predaji nehnuteľností spoločnosti s ručením obmedzeným, zdôraznil, že uvedený majetok vlastní uvedená s.r.o., ktorej konateľ a spoločník je otec. Pokiaľ ide o aktivity spol. B. X., s.r.o, tieto sú predmetom obchodného tajomstva. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, toto je podľa názoru otca nepresvedčivé, nie je riadne odôvodnené, výška výživného je stanovená tiež bez patričného odôvodnenia a v žiadnom prípade nie je primeraná potrebám detí. Rovnako súd nevysvetlil, z akého dôvodu nemôžu byť deti zverené do striedavej starostlivosti.

K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník a matka maloletých detí. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že s maloletými deťmi bol v domácom prostredí bez

11CoP 76/2012-393

prítomnosti matky vykonaný pohovor. Obe deti sa vyjadrili, že si nepamätajú, kedy otca videli naposledy, obe deti jednoznačne vyjadrili názor, že u otca nechcú prespávať a to ani počas víkendov. Nechcú bývať týždeň u otca, týždeň u matky, vyjadrili sa, že chcú zostať bývať s matkou. Pokiaľ ide o výšku výživného, túto považovali za primeranú zárobkovým, majetkovým pomerom otca, zároveň odôvodneným potrebám detí.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. K otázke výšky výživného mala za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne a objektívne napĺňajúce ustanovenia § 62 ods. 2 Zák. o rodine. Vzhľadom na majetok otca aplikácia predmetného ustanovenia je absolútne primeraná, naviac otec neprejavil záujem o preukázanie príjmov, čo by bolo podkladom pre stanovenie vyživovacej povinnosti. Nespolupracoval so súdom ani pri predkladaní kúpnych zmlúv ohľadne nehnuteľností v jeho vlastníctve predaných právnickej osobe - spoločnosti s ručením obmedzeným, kde je jediným spoločníkom, a teda dnes je nanajvýš nemorálne obhajovať zámerné nekonanie porušovaním ľudských práv otcom. Pokiaľ ide o neúčast' otca na pojednávaníach, ktorých sa nezúčastňoval pre údajne zlý zdravotný stav, poukázala na to, že napriek otcom tvrdenej skutočnosti viedol svoj penzión, k tomu skupoval ďalšie nehnuteľnosti, ide o reálne aktívne činnosti vyžadujúce si jeho osobnú prítomnosť. S poukazom na uvedené argumentácia otca, že sa nemohol zúčastňovať pojednávaní pre zlý zdravotný stav vyznieva ako účelové zdržiavanie a vyhýbanie sa plneniu vyživovacej povinnosti. Pri rozhodovaní o výživnom súd prvého stupňa správne aplikoval aj ustanovenie § 63 ods. 1 Zák. o rodine, rovnako správne postupoval, keď výživné rozdelil na časť výživného na spotrebu a časť na úspory, čím vyvrátil obavu otca, že deti budú nezabezpečené ak sa mu niečo stane. Pokiaľ z odvolania otca vyplýva, že nesúhlasí s určeným rozsahom styku s deťmi, upozornila na fakt, že otec deti nevidel, ani sa s nimi nekontaktoval od januára 2011.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel

k záveru, že odvolanie otca, ktorý napadol všetky výroky rozsudku súdu prvého stupňa nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok rozsudku súdu prvého stupňa o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, tento odvolací súd považuje za nadbytočný, nakoľko odvolací súd uznesením zo dňa 12.10.2010, č.k. 11CoP 176/2010-162 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa len vo výroku o výživnom a úprave styku otca s maloletými deťmi, čo znamená, že rozsudok súdu prvého stupňa o zverení detí do osobnej starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2010. Tým, že otec následne v priebehu ďalšieho konania po zrušení veci odvolacím súdom, podaním na pojednávaní dňa 21.01.2011 navrhol deti zveriť do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd prvého stupňa správne k tomuto návrhu otca

vykonan náležité dokazovanie, a pokiaľ návrh otca na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol, s jeho názorom sa odvolací súd stotožnil. Aj podľa názoru odvolacieho súdu otec nemá vytvorené podmienky na striedavú starostlivosť o deti, o deti nejaví záujem, na ich výžive sa primeraným spôsobom nepodieľa a o vzťahu otca k deťom svedčí aj návrh otca na vykonanie skúšky DNA na zistenie, či je ich otcom, či viackrát prezentovaný návrh otca na osvojenie detí partnerom matky, pričom treba zdôrazniť, že otec partnera matky podľa jeho vyjadrenia nepozná. Navyiac ako chaotické a nelogické pôsobia prednesy a vyjadrenia otca a jeho právneho zástupcu, ktorý otca zastupuje, keď otec písomným podaním zo dňa 30.09.2011 oznámil, že sa vzdáva otcovských a rodičovských práv k deťom a ponúka ich na adopciu, pričom právny zástupca otca na pojednávaní dňa 16.12.2011 predniesol opätovne návrh na zverenie detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov s návrhom „detská budú pol roka u otca a pol roka u matky, ako je bežná judikatúra aspoň v Českej republike“. Pokiaľ ide o úpravu styku otca s deťmi, najmä určený rozsah styku súdom prvého stupňa, tento je aj podľa názoru odvolacieho súdu v záujme maloletých detí. Napriek námietkam otca, tento o deti nejaví záujem, pričom v konaní nebolo preukázané, že by matka otcovi v styku s deťmi bránila. Deti samé pri pohovore vykonanom kolíznym opatrovníkom sa vyjadrili, že sa ani nepamätajú kedy otca videli naposledy, jednoznačne sa vyjadrili, že u otca nechcú prespávať. Za vecne správny považoval odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o výživnom. Súd prvého stupňa správne určil počiatok vzniku

11CoP 76/2012-394

vyživovacej povinnosti otca k deťom od 01.12.2008, t.j. od podania návrhu matky na súd, keďže mal preukázané, že otec na deti neprispieval, resp. prispieval nepravidelne a sumou, ktorá nepokrývala potreby detí. Zaplatené výživné otcovi od 01.12.2008 do rozhodnutia otcovi správne započítal. Súd prvého stupňa správne stanovil aj výšku výživného so zohľadnením nárastu potrieb detí v súvislosti so vznikom povinnej školskej dochádzky, so zohľadnením širokej záujmovej činnosti detí, ktorá je na prospech ich duševného, ako aj telesného rozvoja a ktorú matka v konaní riadne vykladovala. Za vecne správne možno považovať aj rozdelenie výživného na bežné výživné a výživné na tvorbu úspor s poukazom na nárast potrieb detí, vek otca, ako aj prístup otca k plneniu jeho vyživovacej povinnosti k deťom. Určené výživné zodpovedá aj zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov. Príjem matky súd prvého stupňa riadne zistil prehľadom príjmov od jej zamestnávateľov. Pokiaľ ide o otca, v spise sa nachádzajú daňové priznania otca ako fyzickej osoby za roky 2008, 2009, 2010, otec však na viaceré písomné výzvy súdu, najmä po založení spoločnosti s.r.o. B.Á. X. dňa 05.08.2011, nebol ochotný poskytnúť údaje o jeho zárobkových a majetkových pomeroch. Z obsahu spisu vyplýva, že otec dňa 05.08.2011 založil spoločnosť s.r.o., v ktorej vystupuje ako jediný spoločník a konateľ, na ktorú následne kúpnopredajnými zmluvami zo dňa 05.09.2011 previedol všetky svoje nehnuteľnosti nachádzajúce sa v lokalite k.ú. L. - Y., Z., pričom odmietol súdu predložiť kúpnopredajné zmluvy na jednotlivé nehnuteľnosti, znalecké posudky, ako aj doklady o zaplatení kúpnej ceny s odôvodnením, že sú predmetom obchodného tajomstva. Za danej situácie aj odvolací súd konštatuje, že otec sa účelovo v priebehu konania vzdal svojho majetku, z ktorého dôvodu jeho zárobkové a majetkové pomery odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa posúdil v súlade s ustanovením § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Pokiaľ ide o odvolanie otca, toto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. K otcovi namietanému porušovaniu jeho práv zabezpečených Listinou ľudských práv a slobôd, keď súd nerešpektoval jeho práceneschopnosť, čím mu znemožnil realizovať jeho právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, podávať návrhy, odvolací udáva, že právo na realizáciu práva a súdnu ochranu musí byť vyvážené a zabezpečené v prospech všetkých účastníkov rovnako. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že matka podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom dňa 02.12.2008, ide o konanie

starostlivosti o maloleté deti, toto konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. Tým, že doposiaľ nebolo určené výživné na maloleté deti, pričom treba zdôrazniť, že výživné má slúžiť na krytie odôvodnených potrieb detí v tom ktorom mesiaci, dochádza k priamemu ohrozovaniu odôvodnených potrieb detí a situácii, že za otca okrem osobnej starostlivosti o deti supluje vyživovaciu povinnosť matka. Pokiaľ ide o práceneschopnosť otca, treba uviesť, že otec svoj zdravotný stav využíval podľa potreby, keď napríklad podľa výpisu z Obchodného registra zakladal spoločnosť s.r.o. B. X. a dňa 05.09.2011 na uvedenú spoločnosť prevádzal kúpnyimi zmluvami nehnuteľnosti podľa výpisov z listov vlastníctva v počte 10.

Treba konštatovať, že k zakladaniu obchodných spoločností, ako aj na uzatváranie a realizáciu zmlúv o prevode vlastníctva bola potrebná aktívna účasť otca, preto jeho tvrdenia o zlom zdravotnom stave a potreby PN treba vyhodnotiť ako účelové vyhýbanie sa súdnemu konaniu, tak ako to vyhodnotil aj súd prvého stupňa.

S poukazom na uvedené rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých otcom napadnutých výrokoch je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.